

Çalışan “working line” bir köpek istiyorum...

Bir yetiştirici olarak sıkça karşılaştığımız taleplerden biri bu.

İnternet de üçüncü kata tırmanan bir Malinoa, büyük bir istekle sahibinin “yat” komutunu koşarken geri dönerek yapan bir Alman Çobanı, sürüyü çobansız götürüp getiren bir Kangal, Akbaş ya da av takıntılı bir setter gördüklerinde insanların talepleri bu yönde şekilleniyor genellikle. Oysa bu taleplerin sahibi olan insanların büyük bir kısmı şehirde yaşayan, hayvanları çok seven, ancak kendilerine bile çok az vakit ayırabilen çalışanlar.

“Çalışan” bir ırkın gerçekten çalışan bir bireyinin “iş” olmayınca neler yapabileceğini bilmeyenler, bu isteği yüksek faturalar ve hatta büyük travmalarla öderler. Av güdüsü çok yüksek bir ırkı avsız bıraktığınızda kendi gölgeleri kovalamaya başlayabileceğini, Koruma için aldığınız ırkın, ortada bir “talep” yokken kendisine nasıl iş yaratabildiğini, Kangallarınızın, Akbaşlarınızın neden güzelim bahçenizde durmayarak tellerin üzerinden atlayarak komşunun hayvanlarını neden korkuttuğunu bilmediğiniz için sorunun kaynağının köpeğinizin “kötü karakteri” olduğunu düşünürsünüz.

Ne yazık ki sosyal medya tiyatroları büyük bir çoğunlukla satış yani “tıklama” üzerine kurguludur. Bu kurgular arz ve talep döngüsüne büyük bir zarar verirler.

Hem sert olsun hem de komşunun çocuklarına toleranslı olsun. Koyun aşığı olsun ama bahçede koyunsuz dursun. Tam bir avcı olsun, ama evin tavuklarına dokunmasın... Bu taleplerin karşılanması insan aklı ve becerisi ile bile zor iken bunu köpeklerimizden bekleriz. Modern dünya da yetiştiricilerin en çok zorlandıkları yer tam olarak burası maalesef. Üretim nedeninin artık ortada olmadığı bir talebe cevap vermek çok zor...!